

Røddin á tí virkisfúsna er tagnað!

Tað kendist sum ein nivandi eitrán, tá tey bráðligu deyðsboðini börust at tí unga, menni skjaliga, arbeiðs- og stríðsfúsna Villa Sørensen, landsstýrismanni. Eini boð, har bert kenslur eru mentar at tala, hvat bírst í mannabarni. — Orð eru ikki at finna. — Serliga rámandi og skakandi gerast boðini, tá tey so óvntandi verða borin, júst sum maðurin legði lunnar undir sitt beinleidis politiska verk. — Vit drýpa hováur.

Missurin er stórir, men tvífaldaður so stórir gerst hann, tá ið framtíðin soleiðis verður skrødd burtur, ein framtíð, sum Føroya fólk og ikki minst javnaðarhugaði høvdu sett sitt álít til.

Leiðarin var komin; men eydnaðist tað honum bert eitt gott ár beinleidis at leiða sínar felagar.

— Tað var fyrst og fremst á tí politiska vígvøllinum, at Villi kom at leggja sína orku.

Bert 21 ára gamal var hann á fyrsta sinni uppstillaður fyri javnaðarflokkinn í Norðoyggjum.

26 ára gamal gjordist hann blaðstjóri á SOSIALINUM, og hetta starv roktaði hann í samfull 18 ár, til hann gjordist landsstýrismaður. Umframt tað var hann nevndarlimur í Norðoya Javnaðarfelag, og í mong ár formaður tess.

Tann ryggur, ið Villi legði til SOSIALIN, er nærur ógjørlegur at meta um. At skriva eitt tíft bláð eina og aleina av idealistiskum grundum er ikki hvørt mans føri, ei heldur vilji. Her er lætt at sigga, at tann hugsjón, ið Villi bardist fyrst, bardist hann av fullum hjarta, og av skrivning hansara sást, at tann minni menti maðurin átti hansara hjarta fult út. Tann alskur, ið Villi hevði fyrst hesum lítið lonta stætti, kom eisini til sjónar í tí dygdararbeiði hann gjordi fyrst, ið leitaðu á hansara gátt, fyrst at søkja hjálp til sín vónaligu kor. Ongantið fórst tú óhjálpin hagskúla. Tey longdist eftir honum.

Klakksvíkar skúli var fyrsti skúli, ið fekk 8.—9. flokk, men her var einki dømi at byggja á, man stóð á berum botni. Her gjordi Villi eitt risa arbeiðið, ja, ein kann siga, at hann samman við skúlastjóranum legði grundarlagið undir hesa skúlagreina.

Hetta kann Sólstein, skúlastjóri ássanna.

Villi var skrivari í Føroya Javnaðarflokki, og tá formaðurin P. M. Dam kom norður vóru nóg mál havd á lofti, og hvussu best var at loysa tey. — Og nú eru báðir høvdingarnir farnir.

Villi vil verða saknaður av mongum tó mest av konuni Lívu og líla Villa og ungu konu hansara Ása og allari familjuni.

Friður yvir minni hans.

Einar Waag.

ani. Var hjálpin ikki fingin í fyrstu syftu, varð roynt aftur. Slíkt stríðsfúsi búið í manninum, at tap var óhugsandi.

Sá Villi, at nakar í samfelagnum ikki hevði fingið tær sømdir, ið hann ella hon átti, gavst hann ikki fyrr enn rætturin var vunnin. — Tit, ið hjálptu eru, kenna best til hetta dygdararbeiði.

Við sínum lætta penni gjordist sjálf skrivningin hjá Villa eitt spæl. Í skrivningini var hann ongantið tann freki, men hann visti á hvørjum streingjum, ið leikast skuldi í teimum ymsku fornum; men smæddist heldur ikki fyrst at sláa sannleikan ramandi fastan, tá neyðugt var.

Tað var ikki bert í tí politisku skrivningini at maðurin var ein einari. Á tí skemtiliga bógvinnu var hann líka so sterkur, har stórværk liggja eftir hann.

— Ein pennur hvílir. —

Á roðarapallinum var Villi tann síðiligi, ið ongantið kom við nokrum persónligum brikli. Men hann trúði fult og fast, at sigurin skuldi vinnast við góðsku. Tann fastleiki, ið var yvir hansara orðum, rámaði nóg fastari enn nakað annað. Hesin síðiligi, gloggi, sterki og bergtakandi roðarin nýttist ikki nokur ósandi vápn til sínar hugsjónir. Styrkin og fastleikin í orðum hans vóru ikki at vika.

— Ein rødd tagnar. —

Eftir bert einum góðum ári í landsstýrinum áttu vit í Villa ein politikara, har orð ikki finnst at meta um í virði. Hesin arbeiðs- og hjálpsami maður legði eitt arbeiði eftir seg í landsstýrinum, sum gjordu hansara framtíð so livandi og ljósa, at missurin kann ikki setast nóg høgur.

Beði tidliga og síðla var hann umgirdur av fólkum, sum høvdu spurningar at dragast við, og sum ikki altíð vóru líka lættir at loysa. Men hansara hjálpsami tvørraði ongantið. Hansara stríðshugi fyrst, ið

hjálpina høvdu fyrst neyðini kendi einki mark.

Ikki er altíð lætt at taka ímóti øllum allar tíðir av dogninum; men hesar framúrskarandi gávur at handfara tey ymsku átti Villi fult út.

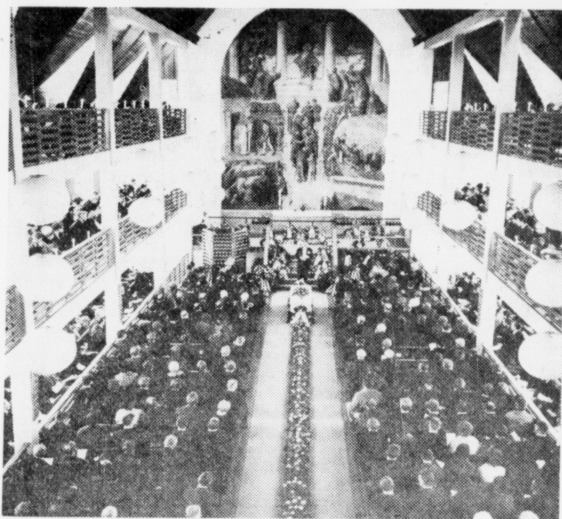
— Ein hjálptur er steðgað. —

Livsyrgi, ið Villi valdi sær, var lærari, og hóast hansara aðaltokki var politikkur, kom hann sum lærari at eiga hvørt barnahjarta.

Í skúlastovuni framaldi hann góðskuna í barninum og ógnaðist á henda hátt barnini, ið komu at standa honum so nær.

Hóast ætlanin ikki er at skammrósa Villa Sørensen á nakran hátt, so slepst ikki undan, at Føroya fólk má fáa nakað at víta um henda hendingsmann. Tí Villi var ein, ið aldri trókaði seg framat, og hóast hann mangan gjordi arbeiðið, so vóru tað aðrir, sum fóru avstað við áðóðanum; men helt Villi einki logi vera í hesum. Hansara náttur var at hjálpa og stuðla, har gjørligt var, uttan at fáa nakra lön.

Eitt menniska, ið hevur lagt

Langt áðrenn kl. 13.00 var Kirkjan við sínum 1200 sitiplássum, fullsett av fólkum.

rygg til tílik dygdararbeiðir í livinum, uttan at fáa nakra tók, ið honum er uppiborið, krevur at fáa eitt rettivist eftirmæli, so tjóðin kann vita, hvor hesin vitan í veruleikanum var.

Villi — tað arbeiði tú hevur lagt eftir teg sum lærari, blaðstjóri, politikari og menniska verður at standa sum ein lýsandi varði, so leingi tíðarinnar søga verður skrivað. h.

Villi - ein stórir vinur - farin

Tað mundu vera fleiri enn eg, sum deyðsboðini av Villi Sørensen komu óvntað til annan nýggjársmorgun, sjálvt um eg visti, at heilsan leingi ikki hevði verið góð, og eg má siga, at boðini tóku mær dygt, tí eg veit, at eg havi í Villa mist ein góðan og hollan vin.

Sum smádreingir komu vit báðir Villi av fyrstan tíð at kennast á Viðareidi, og síðan hevur lagnan lagað tað so, at vit ferð eftir ferð komu at vera nóg saman í long tíðarskeið. Fyrsta vit komu at kennast sum smádreingir, knýttu vit saman vinarbond, sum hava hildið, til tey nú vórðu kvett av við deyða hansara.

Nú er Villi ikki longur okkara millum, men kortini feli eg

trond til at takka honum fyrst langt og gott vinarlag.

Sum vinur var Villi heiðurligur og trúgvur, so sum hann eisini var tað sum menniska, og hann hevði síni høgu idealir eisini í vinarlagnum, so væl sum í dagliga livinum og í politikki.

Eyðkent fyrst Villa var, at hann altíð hugsaði meira um síni medmenniskju enn um sín egna persón. Tí lærði eg tidliga at seta pris uppá Villa og sá í honum eina persónligheit, — ein mann við høgum idealum, — ein mann, sum vildi hevja fjóðina, so at eingin skuldi hava ov lítið.

Tað er langt síðan, at Villi fór at tosa um og arbeiða fyrst at fáa gjøgnumført 40 tíma arbeiðsviku í øllum arbeiði, men tað var bert tann ein persónur, sum hann ongantið unti hesa 40 tíma arbeiðsviku, men sum hann gjarna legði 80 tímar ella meira arbeiði á um vikuna, og tað var hann sjálvur.

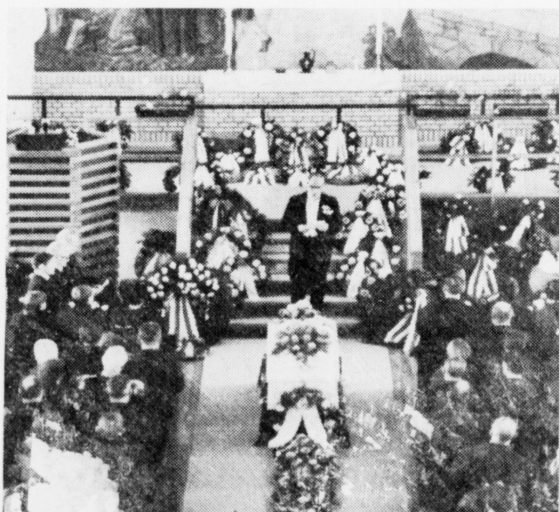
Soleiðis var Villi, tað var hansara verimát — altíð ringastur fyrst seg sjálfvan.

Tvinni 4-ára skeið sat eg á skulabonki saman við Villa, fyrst 1935—39 í millumskúla í Klaksvík og seinri 1950—54 á Føroya lærarskúla, og øll hesi árin komu vit nóg saman og

lerdu hvor annan at kenna so væl sum fáu.

Vit kundu lesa saman, men oftast kom tað heldur til at tjakast um tað lísa, og tað dámdi mær altíð væl, tí Villi var góður til at tjakast og til at lýsa eitt evni út í odd og egg við tí, sum fram kom í tjakinum, men kom tjakið at gerast træt, so var Villi ikki við meira, tí tað var einki útviklandi og liv gevandi í tí at trætast, og tað var so nóg ímóti hansara lyndi, sum var so fjart frá øllum livsoyðandi harðskapi.

Hvørji stórarbeiði Villi hevur avrikað fyrst javnaðarflokkin, er væl kent av teimum flestu, um ikki øll duga at meta um tað, men har var motivið tað sama, — at stríðast fyrst idealinum — uttan at hugsa um egnan vinning ella at vilja tróka seg fram um ein annan, og tá hann nú var komin so langt, sum hann kom, so var tað ikki við at nýta albogarnar, men tí, at partamenn hansara sá, at nú høvdu teir brúk fyrst hansara stóru gávum og hansara stóru politisku vitan, nú flokkurin hevði verið fyrst so svárum missi, og Villi gav seg fegin til, tí her var høvi til at standa í fremsta rað í bardaganum fyrst teimum idealum. (Framhald á 7. síðu)

Enn Djuhuus, lögmaður, ber fram kisten.

Føroya Fólkaháskúli

Summarskeið fyrst gentur byrjar á háskúlanum mikudagin 8. apríl kl. 15.

Tær, ið ætla sær á skeiðið, sum varir 3 mánaðir, eiga at siga skúlanum frá innan 1. marts.

Góður studningur verður latin. Komið fjølmentar.

STJÓRNIN